

BIULETYN INFORMACYJNY

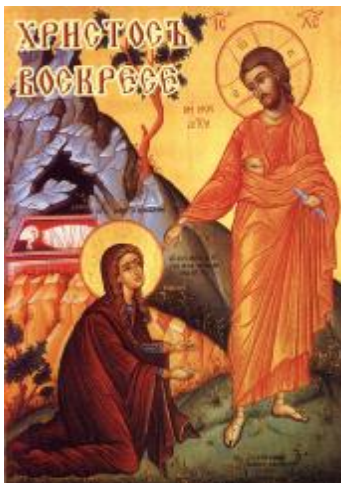
Białystok 2005

Numer 2 (29)

Christos Woskresie - Woistinu Woskresie

*Serdecznie pozdrawiamy Braci i Siostry w wierze
prawosławnej w Świętych Dniach Paschy
Zarząd Główny Bractwa św. św. Cyryla i Metodego*

Woskresienije Twoje Christie Spasie

Pascha chrystusowa 2005

Zmartwychwstanie Pańskie – Święto, które nadaje sens i jest podstawą naszej wiary chrześcijańskiej. „Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał to i nauczanie nasze jest próżne, i wiara nasza bezużyteczna”, mówi Apostoł Paweł.

Gdyby nie było Zmartwychwstania, to nie tylko nie byłoby chrześcijaństwa, ale i wiara w Boga, w siłę Jego dobra i prawdy byłaby nadwątlona, utracony by został sens życia.

Gdyby zamęczony Chrystus nie zmartwychwstał, to nie tylko nie byłoby dla nikogo zbawienia poprzez Niego – czyż śmierć i bezsilność mogą być komukolwiek pomocne? – ale także nie byłoby w historii świata bardziej ponurego wydarzenia i większego tryumfu złego nad dobrem. I nie byłoby bardziej silnego i nieodwracalnego powodu do upadku ducha.

Gdyby i Ten Mąż Sprawiedliwy okazał się bezsilny, jeśliby i Taka Wyjątkowa Osoba miała zatracić się w niebycie, to cóż pozostało by nam, jaki byłby sens naszego ziemskiego życia?

Według słów poety Michała Lermontowa, życie ludzkie byłoby wówczas „prawdziwie głupim żartem”, lub też, według słów wielkiego chrześcijańskiego pisarza Teodora Dostojewskiego – „byłoby wówczas diabelskim wodewilem”.

Lecz Chrystus zmartwychwstał, a ojciec kłamstwa i zabójca ludzkości – szatan pozbawiony został mocy i wystawiony na pośmiewisko. Życie zwyciężyło śmierć, a zło zostało pokonane i sprowadzone do niebytu.

Fakt historyczny Zmartwychwstania Chrystusa, jak i cała Jego nauka poddawana była krytyce wielu „racjonalistów”. Niektórzy z nich poświęcili na to całe swe życie, starając się udowodnić, że ewangeliczna opowieść o Zmartwychwstaniu jest zwykłym oszustwem lub co najwyżej - pomyłką. Najstarszą i najbardziej złowieszczą ze zmyślonych „historii” jest opowieść strażników (przekupionych jakoby przez Starszyznę Świątyni Jerozolimskiej), o tym, że Uczniowie Chrystusa ukradli Jego Ciało potem, gdy nastąpiło trzęsienie ziemi, a kamień sprzed grobu został odsunięty, gdy strażnicy zasnęli (Mat. 28, 13).

Nieracjonalność tej „historii” rzuca się łatwo w oczy każdemu, nie pozbawionemu rozsądku człowiekowi. Jest rzeczą nieprawdopodobną aby, liczący kilku żołnierzy oddział straży mógł zasnąć. Gdzie podziła się ich wojskowa dyscyplina? To była przecież „straż rzymska”, a rzymska armia była w ówczesnym świecie znana ze swej żelaznej dyscypliny i odwagi. Jeśli żołnierze spali, to nie mogli widzieć chwili odsunięcia kamienia, jeśli jednak widzieli, to znaczy, że czuwali. W takim przypadku nie pozwoliliby na kradzież ciała przez Apostołów. Wręcz odwrotnie, zatrzymali by ich, aby wydać w ręce Starszyny Świątynnej. Ale nawet wtedy, gdy kradzież miałaby miejsce, to należałoby natychmiast pozwać Uczniów Chrystusa do Sądu, skonfrontować ze strażą pilnującą Grobu Pańskiego i tym samym zmusić Ich do przerwania głoszenia Ewangelii o Zmartwychwstaniu.

Zmartwychwstanie Jezusa jest historycznie realnym faktem, o którym pisali Prorocy na wiele lat przed Jego Narodzeniem. A świadkami Zmartwychwstania byli nie tylko wszyscy Apostołowie, ale i proste niewiasty, a także liczne grono wybranych Jego wyznawców (1 Kor. 15, 6).

Prawda o Zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa polega na tym, że zmartwychwstał Człowiek, który był Bogiem. On wskrzesił w samym sobie ciało, które przybrał na ziemi, dając nam wzór nowej natury człowieka, zdolnej do wiecznego życia w zgodzie z Bogiem. Na tym polega Zwycięstwo Chrystusa nad śmiercią dla dobra całej ludzkości.

Białystok, Pascha 2005 r.

Dzień Pamięci Patronów naszego Bractwa

24 maja Cerkiew Prawosławna czci Pamięć Nauczycieli Słowian, św. św. Braci Cyryla i Metodego. Rodem z Salonik (Grecka Macedonia) Bracia żyjący w IX wieku położyli wielkie zasługi na polu niesienia Ewangelii licznym narodom Europy. Szczególną wdzięcznością cieszą się u prawosławnych Słowian, którym przynieśli Słowo Boże w ich rodzinnym języku, ofiarowując im alfabet (do dziś zwany Cyrylicą), tłumaczenie liturgii świętej i przybliżenie tradycji apostołskiej, tak bliskiej nam, prawosławnym.

Fakty historyczne, niewygodne dla rzymskich katolików w Polsce, świadczą o tym, że tradycja Cyrylo - Metodzieńska dotarła na polskie ziemie już ponad sto lat przed oficjalnym chrztem Polski w roku 966. Z bliskich Polsce Moraw bez trudu nauki św. św. Cyryla i Metodego docierały do kraju Polan (Kraków, Wiślica) i położyły tu podwaliny chrześcijaństwa.

Szczególną cześć oddają świętym Braciom rodacy w Ich rodzinnych Salonikach, przez Słowian nazywanych Sołuniem. Autor tej notatki miał możliwość w niedzielę palmową 2005 roku modlić się w Salonikach w pięknej Cerkwi pod wezwaniem św. św. Cyryla i Metodego (fotografia poniżej). Ze wzruszeniem można było zauważyć, jak bardzo adorowane są liczne tu ikony świętych Braci, świadczące o wielkim przywiązaniu Greków do słowa Bożego, które głosili.

Święci nasi Orędownicy, Cyrylu i Metody, módlcie się za Nami !

Cerkiew w Salonikach (Sołun) pod wezwaniem Św. św. Cyryla i Metodego, w rodzinnym mieście Apostołów Słowiańszczyzny

Na drogach poszukiwania Boga

СВЯТАЯ НОЧЬ

*Святая ночь...Гудят колокола,
Переключаясь благовестным звоном;
Кругом - огни...Редеет ночи мела
Пред этим светлой радости каноном...
Зловещий мрак в душе моей исчез,
Она - горит лучами возрожденья,
Она - полна восторгом вдохновенья,
Она поёт, что в ней - Христос Воскрес !..
И сердце вторит, внемля этой песне:
«Во всех сердцах, о, Господи, воскресни !..»*

*О, Господи! Воскресни и для тех,
Чей скорбный путь охвачен весь тоскою,
Чья жизнь не знает сладостных утех,
Чья даль от взоров скрыта дымной мглой,
Чей каждый день идёт под гнётом туч,
Кто позабыл – как свято верил прежде,
Как от надежды шел к другой надежде,
Как в нем сиял любви священный луч!
Пусть их сердца, Твоей внимая песне,
Воскликнут вновь: О, Господи! Воскресни !..*

*О, Господи! Воскресни для того,
Кто - ослеплён враждой неутолимой -
Не видит в брате брата своего,
Кто – жадной мести жагучею палимой -
В своей душе одно питает зло
К тому, что жизнь украсить может нашу,
К тому, что нам подносит счастье чашу,
И ко всему, что Правдою светло!
О, пусть и он - под звуки этой песни -
Провозгласит; « О, Господи, воскресни !..»*

*О, Господи! Воскресни для того,
В ком сердце слишком рано очерствело;
Кто- ближнего не знает своего,
В ком всё живое словно помертвело -
Кто равнодушен к горю бедняка,
Кто глух к мольбам страдающих, скорбящих,
Чья оттолкнёт помощи просящих
Их поддержать могущая рука !
О, пусть они поняв смысл этой песни,
Возопиют: « О, Господи! Воскресни !..»*

*О, Господи! Воскресни!..Пробуди
Всю совесть мира, свет самопознания
Зажги огнём негаснущим в груди!
Открой сердцам источник упования!..
Пусть загудят Любви колокола,
На подвиги святые призывая !
Пусть эта ночь, пусть ночь Твоя святая
Всех поведёт к добру с путины зла !..
О, пусть весь мир в одной сольётся песне:
« В о с т и н у , о , Господи, в о с к р е с н и !..»*

Przytoczony wyżej wiersz o Zmartwychwstaniu Chrystusa ma swoją historię, którą chciałbym w krótkich słowach przedstawić czytelnikom niniejszego Biuletynu.

Proszę jedynie uzbroić się w odrobinę cierpliwości, ponieważ dla odtworzenia tej historii, muszę cofnąć się do zdarzenia, które miało miejsce ponad 60 lat temu.

Ludzie będący w moim wieku wydarzenia tamtego okresu przeżywali osobiście, może niektórzy jeszcze je

pamiętają, a młodzi (o, jakże oni są szczęśliwi, że są jeszcze młodzi), mogą jedynie znać te zdarzenia z opowiadań rodziców, dziadków albo z lekcji historii.

Wydarzenia, o których będzie mowa, dotyczą nieoczekiwanego napadu hitlerowskich Niemiec na były Związek Radziecki w czerwcu 1941 roku.

Nie będę oceniał tego zdarzenia z politycznego punktu widzenia, ponieważ uczynili to historycy, politycy, wojskowi specjaliści oraz wszyscy inni, którzy rozpisywali się rozpatrując przyczyny i skutki drugiej wojny światowej.

Zapewne wszystkim wiadomym jest, że druga wojna światowa rozpoczęła się 1.09. 1939 r. napadem Niemiec na Polskę.

Jednym ze skutków tego napadu, było zajęcie terenów Zachodniej Białorusi i Ukrainy przez były Związek Radziecki.

Po włączeniu zachodnich terenów Białorusi i Ukrainy do Związku Radzieckiego, wojska sowieckie rozpoczęły budowę wojskowych obozów, tak zwanych „wojennych gorodkow” w wielu miejscowościach na zajętych terenach, szczególnie wzdłuż nowej zachodniej granicy.

Jeden z takich „wojennych gorodkow” był wybudowany w lesie w pobliżu wsi Dziadkowie (rejon Siemiatycz).

W tym czasie żyło tam wiele rodzin przymusowo przesiedlonych z przygranicznej strefy, biegnącej wzdłuż rzeki Bug. Wśród tych przesiedleńców między innymi była moja rodzina i rodzina mojej żony.

Tyle słów wprowadzenia do historii wydarzenia, które związane jest z przedstawionym na wstępie wierszem.

Obecnie przechodzę do opisu zaistniałych zdarzeń:

22 czerwca 1941 roku, w niedzielę, o świcie, nastąpiło nagłe i niespodziewane uderzenie hitlerowskich wojsk na Związek Radziecki. Uderzenie to było skierowane w pierwszej kolejności na przygraniczne umocnienia i „wojenne gorodki”, zbudowane w strefie pogranicza.

Skutki tego niespodziewanego napadu były tragiczne dla stacjonujących tam żołnierzy radzieckich.

Wielu z nich, obudzonych ze snu, biegnęło nie wiadomo dokąd, inni chwyciwszy do ręki broń – biegali po obozie – szukali wrogów i nie znalazłszy ich, zostawiając w namiotach cały swój żołnierski majątek, uciekali możliwie jak najdalej od rozrywających się pocisków.

W parę godzin po rozpoczęciu działań wojennych, za uciekającymi w popłochu sowieckimi żołnierzami, weszły wojska hitlerowskie. One tam bardzo krótko gospodarzyły, Rozbijały bądź wysadzały w powietrze zdobytą broń i szły dalej za uciekającymi żołnierzami.

Powstała dziwna sytuacja. Zdobyte i rozbite przez wojsko niemieckie „wojenne gorodki” znalazły się bez jakiegokolwiek nadzoru, przez parę dni.

Mieszkańcy okolicznych wsi wykorzystali ten czas dla wejścia tam i zaprowadzenia swoich „porządków”. Polegało to po prostu na zabieraniu pozostawionych przez uciekających żołnierzy rzeczy, które mogły być przydatne każdemu z „porządkujących”.

Ktoś zabrał namiot, ktoś inny ubranie, bieliznę, ktoś suchą rybę lub inne produkty, także porzuconą broń. Jednym słowem, w ciągu kilkudniowego bezprawia co bardziej odważni zabrali praktycznie wszystko, co tylko można było zabrać.

Po paru dniach „gospodarzenia” mieszkańców z okolicznych wsi w rozbitych obozach, poszedł tam mój przyszły teść, chcąc popatrzeć co się tam wydarzyło, jak wyglądał „wojenny gorodok”. Chciałbym tu nadmienić, że mój teść był jak na ówczesne czasy człowiekiem wykształconym, oprócz tego był bardzo pobożny i lubił czytać.

Przeglądając się porozrzucanym w nieładzie rzeczom pozostawionym przez czerwonooarmistów mój przyszły teść znalazł książkę, którą przekartkował i zabrał do domu. Intrygujący okazał się tytuł na okładce: „Mieżdunarodnyje odnoszenija w epochu imperializma”, ale tytuł zupełnie nie odpowiadał zawartości książki. Wewnątrz okładek znajdował się tomik wierszy, które bardzo wzruszyły mego przyszłego teścia. Wiersze te zostały napisane w Rosji przed rewolucją 1917 roku,

nie dało się jednak odszukać tam ani początku ani końca książki, ani nawet nazwiska autora.

Były to wiersze o różnej tematyce. W jednym z rozdziałów pod tytułem „Na putiach Bogoiskanija” znajdowały się wiersze, które - tak myślę - skłoniły, mego przyszłego teścia, pobożnego człowieka, aby zabrać tę niezwykłą książkę do domu.

Po upływie kilku lat od tego wydarzenia książka dostała się w moje ręce. Bardzo ją polubiłem i często czytałem zawarte w niej wiersze i jednocześnie myślałem o tym żołnierzu, który będąc w Czerwonej Armii, w towarzystwie innych żołnierzy, gdzie było prowadzone wychowanie w duchu ateistycznym, walki z Bogiem i religią, nie bał się wozic ze sobą tę książkę o treści nie odpowiadającej ówczesnej ideologii.

W pełni rozumiem i usprawiedliwiam tego żołnierza, który usunął z okładek książki treść, która była mu obca, a włożył w nie książkę z wierszami, które były bliskie jego poglądom i przekonaniom.

On to zrobił dlatego, aby przed oficerami politycznymi prześladowającymi ludzi wierzących zastąpić „nową” treść książki, aby w chwilach troski i samotności, duchowego uspokojenia i rozmyślań o życiu, mieć możliwość przeczytać, a może tylko przypomnieć sobie znane mu wiersze.

Być może w chwilach samotności, w namiocie, przy świecy lub latarce, zamiast modlitwy, pragnął poczytać i porozmyślać o Bogu.

Być może, w czasie wolnym od zajęć w cieniu drzew lub zagajniku strojnych brzołek chciał cieszyć się czytaniem tych wspaniałych wierszy i rozmyślać o Stwórcy Świata, o Chrystusie i Jego Świętym Zmartwychwstaniu.

Czytanie tych wierszy, zastępowało żołnierzowi modlitwę przed Bogiem.

Nie miał on możliwości, jak my dzisiaj, pójść do cerkwi, pomodlić się, nacieszyć wspaniałym śpiewem i razem z chórem i całą Cerkwią w Święto Zmartwychwstania na odezwę batiuszki: „Christos Woskresie, Christos Woskresie, Christos Woskresie”- odpowiedzieć: „Woistinu Woskresie”.

Dając upust swojej wyobraźni, możemy przyjąć, że żołnierz ten, być może czytał wiersze o Zmartwychwstaniu Chrystusa swojemu koledze, może również i inni żołnierze słyszeli te dziwne słowa o Zmartwychwstaniu Chrystusa. Może i ich serca zapłonęły pragnieniem poznania nauki Chrystusowej.

Jeżeli tym, czytającym bliskie ich sercom prawosławne wiersze, przyszło się ginąć w boju (co było bardzo realne – wokół przecież trwała wojna), ci żołnierze oddawali życie z wiarą w Boga i nieśmiertelność duszy. Ilu wśród czerwonooarmistów było takich żołnierzy, którzy w tajemnicy pokochali i przyjęli Chrystusa - tylko Bóg jeden wie.

Wiele lat upłynęło od tych tragicznych zdarzeń, kiedy to na naszych polach, w lasach i zagajnikach, widoczne były usypane pagórki, znaczące mogiły żołnierzy, którzy zginęli w toczących się walkach, a na powrót których bezskutecznie oczekiwały matki, ojcowie, żony i dzieci.

Nie wiem, czy żołnierz, o którym tu pisałem, powrócił z wojny do domu, czy zginął. Ale wiem jedno - on szukał Boga, albo był już głęboko wierzącym. Jeżeli szukał Boga – to na pewno Go znalazł!

Wielu wówczas żołnierzy zginęło. Wielu z nich spoczęło w nieznanych mogiłach. Ci z nich, co przyjęli swoim sercem Boga, mogliby nam dziś powiedzieć: „Prochożyj...”

Jeśli imiejesz mnogo wiery
Śmierć nie straszna...
Lubi wieś Bożyj mir biez miery
Iszci wo wsiem, wiezdie, Christa”!

Co odpowiedzielibyśmy na takie słowa? Czy szukaliśmy Boga, czy mogliśmy Go znaleźć? Przecież Boga spotkać nie możemy ale wokół nas jest:... „wielu - jak mówił Chrystus – będących w potrzebie braci naszych mniejszych”. Jeżeli ich nakarmiliśmy, napoiiliśmy, daliśmy

ubranie - jest to tak samo, jak byśmy uczynili to Chrystusowi, którego codziennie szukamy.

Jest możliwe, że żołnierz w samotności, a może nawet z kolegami – w oczekiwaniu na głos dzwonu cerkiewnego, wzywającego w Świętą Noc na Paschalne Nabożeństwo, nie doczekawszy się go, modlił się do Zmartwychwstałego Chrystusowa słowami wiersza z książki, którą potajemnie nosił w swoim plecaku.

Pamięci wszystkich, którzy zginęli w tej strasznej II wojnie światowej, szczególnie tym żołnierzom, co umierali z wiarą w Zmartwychwstanie, wspomnienie to poświęcam.

„Wiecznaja Pamiat” - Cześć Ich pamięci! Pokój Ich duszom, racz dać Panie.

Białystok, Pascha 2005 r.
opracował A. Nikitorowicz

Epilog wojny w dniach Paschy 1945

60 lat temu, 6 maja 1945 roku, w Święto Paschy Chrystusowej, która tego roku wypadła w dniu poświęconym pamięci Wielko-męczennika i Zwycięzcy Georgija, faktycznie ustały działania straszliwej II – giej wojny światowej – armia faszystowska została rozgromiona. Święty Georgij Zwycięzca był niebiańskim orędownikiem głównodowodzącego armią rosyjską, marszałka Georgija Konstantynowicza Żukowa.

Z imieniem Marszałka Żukowa zawsze wiązać się będzie poczucie zwycięstwa narodu rosyjskiego w tej Wielkiej Wojnie Ojczyźnianej. Zachowało się wiele wspomnień o tym niezwykłym człowieku. Tak charakteryzuje Go Archimandryta Cyryl (Pawłow)

Georgij Żukow był to człowiek o duszy chrześcijańskiej. Pieczęć Wybrańca Bożego wyczuwało się na nim w całym jego życiu. W dzieciństwie został ochrzczony, otrzymał wykształcenie w rodzinie wierzącej. Uczył się w szkole parafialnej, w której m.in. wykładano religię. Brał udział w nabożeństwach w Moskiewskiej Cerkwi Chrystusa Zbawiciela, sycąc się wspaniałością śpiewów chórów cerkiewnych. Wszystko to nie mogło nie znaleźć odbicia w zaletach jego ducha. Były one widoczne w całym jego życiu. Wewnętrzne uporządkowanie, szczerść, przyzwoitość, łatwość nawiązywania kontaktów międzyludzkich uczyniły go człowiekiem uduchowionym i być może dlatego Opatrzność Boża wybrała go na wybawcę Rosji w czasie największego zagrożenia. Nie bez przyczyny lud rosyjski czci marszałka Georgija Żukowa jak swego bohatera narodowego.

9 maja 1945 roku rosyjski żołnierz postawił zwycięską kropkę na Akcie Kapitulacji hitlerowskich Niemiec. W tym dniu został w cerkwiach odczytany apel Patriarchy Moskiewskiego i całej Rosji, Aleksego. „Wybiła ostatnia godzina faszystów. Rozbita i złamana jest jej siła. Sztandar zwycięstwa powiewa nad wrogim krajem. Dziękujmy i chwalmy Boga. Pokój zawitał na ziemi rosyjskiej, dzięki wspólnym wysiłkom koalicyjnych rządów i sprzymierzonych wojsk – nastaje pokój na ziemi... Bóg ukrocił bandyckie zamysły, jakie pojawiły się w głowach faszystowskich rozbójników, i my widzimy teraz jak płacą za swe uczynki. Czekaliśmy cierpliwie z wiarą i nadzieją na ten radosny Dzień Pański. Dzisiaj Ruś prawosławna, dzięki niezwykłemu wysiłkom i wytręceniu wszystkich sił narodu - stoi przed Panem w modlitwie dziękczynnej zwracając się do Źródła Sił Niebiańskich, dziękując za zwycięstwo i pokój”.

Pamiętajmy i my prawosławni w Polsce o tamtych czasach i o wielkiej ofierze krwi, jaką położyły setki tysięcy żołnierzy rosyjskich wraz ze sprzymierzonymi armiami, zwyciężając faszystów na naszej ziemi.

Białystok, Pascha 2005 r.
opracował A. Łapko

Inauguracja Akademii Supraskiej ***Międzynarodowa Konferencja Naukowa*** ***„Supraski Monaster Zwiastowania Bogarodzicy*** ***i jego historyczna rola w rozwoju społeczności*** ***lokalnej i w dziejach państwa”***

Supraśl – Białystok, 10 – 11 czerwca 2005

Organizatorzy Konferencji:

- **Prawosławna Diecezja Białostocko – Gdańska**
- **Fundacja „Oikonomos”**
- **Stowarzyszenie Bractwo Prawosławne św. św. Cyryla i Metodego**

Konferencja organizowana jest w związku z 500 - tną rocznicą nadania Supraskiemu Monasterowi tomosu przez Patriarchę Konstantynopola.

Program Konferencji

10 czerwca 2005 (piątek)

- 12:00 – Przyjazd uczestników**, zakwaterowanie w Centrum Kultury Prawosławnej (Białystok, ul. św. Mikołaja 5)
- 14:00 – Uroczyste rozpoczęcie Konferencji** (Sala refektarzowa w budynkach Monasteru).

14.00 - Sesja 1

- 1. Wykład inauguracyjny.** Jego Eminencja Metropolita prof. dr hab. Sawa (Hrycuniak) /Warszawa/.
- 2. Monaster supraski jako jeden z głównych ośrodków kulturalnych Rzeczypospolitej** – prof. Aleksander Naumow /Wenecja, Włochy/
- 3. Nadanie Tomosu monasterowi supraskiemu przez Patriarchę Konstantynopola Joachima w 1505 r.** – dr Sergiusz Borowik /Białystok/
- 4. Monaster supraski w okresie 1839-1914 i jego wpływ na kulturę regionu** – ks. prof. Marian Bendza /Warszawa/

16:30 – Sesja 2

- 5. Rekonstrukcja najstarszego zbioru rękopiśmiennego monasteru supraskiego do 1532 r.** – prof. Nadieżda Morozowa /Wilno, Litwa/
- 5. Odrodzenie życia monastycznego w monasterze supraskim w XX wieku i jego rola dla miasteczka i okolic** – ks. archimandryta Gabriel (Giba) /Białystok/
- 6. Status prawny monasterów prawosławnych w Polsce** – dr Jarosław Matwiejuk /Białystok/

18:00 – Cześć muzyczna

- 7. Koncert śpiewu cerkiewnego napiewów supraskich.** Prowadzący: dr Włodzimierz Wołoskiuk

11 czerwca 2005 (sobota) – Centrum Kultury Prawosławnej

9.00 - Sesja 3

- 1. Istota i rola życia monastycznego w Prawosławiu** – Jego Ekscelencja biskup Jakub (Kostiuczuk)
- 2. Irmologion Supraski i jego wkład do prawosławnego śpiewu cerkiewnego** – prof. Anatolij Konotop /Rosja/
- 3. Architektura sakralna monasteru supraskiego** – prof. Aleksander Grygorowicz /Poznań/
- 4. Zagadnienia rekonstrukcji obiektów zabytkowych monasteru supraskiego w czasach współczesnych** – mgr inż. Adam Musiuk /Białystok/

11.30 - Sesja 4

5. **Supraskie druki cyrylickie**
– prof. Zoja Jaroszewicz-Pieresławcew /Olsztyn/
6. **Oddziaływanie kultu Supraskiej ikony Matki Bożej na inne ośrodki kultowe w Wielkim Księstwie Litewskim**
– dr Piotr Chomik /Białystok/
7. **Rekonstrukcja programu ikonograficznego monasteru w Supraślu** – mgr Aleksander Siemaszko /Kraków/
8. **Grzegorz Chodkiewicz - ktitor monasteru supraskiego**
– mgr Stefan Dmitruk /Białystok/

13:30 – Zakończenie obrad

15:00 – Zwiedzanie Monasteru Zwiastowania
Przenajświętszej Bogarodzicy

Wszystkich zainteresowanych udziałem w obradach Konferencji prosimy o kontakt z Komitetem Organizacyjnym, kierowanym przez Jarosława Charkiewicza, tel. 085 - 7443646, e-mail: jarek@cerkiew.pl

Podstawy formalne działalności Bractwa św. św. Cyryla i Metodego jako organizacji pożytku publicznego

Mając na względzie duże zainteresowanie w społeczności prawosławnej działalnością naszego Bractwa jako organizacji pożytku publicznego pragniemy w poniższej notatce przybliżyć wszystkim zainteresowanym zapisy prawne ustawy, która stworzyła nam szerokie możliwości realizowania naszych zadań statutowych.

W świetle Ustawy z dnia 24 04. 2005 r. (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późniejszymi zmianami) działalność pożytku publicznego stanowi działalność społecznie użyteczna, prowadzona przez organizacje pozarządowe w sferze zadań publicznych oraz inne nie działające w celu osiągnięcia zysku osoby prawne lub jednostki nie posiadające osobowości prawnej utworzone na podstawie odrębnych Ustaw, w tym fundacje i stowarzyszenia.

Organizacje pozarządowe oraz stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego uzyskują status OPP z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego informacji o spełnieniu łącznie następujących wymagań:

- 1) prowadzą działalność statutową na rzecz ogółu społeczności lub określonej grupy podmiotów, pod warunkiem, że grupa ta jest wyodrębniona ze względu na szczególnie trudną sytuację życiową lub materialną;
- 2) działalność ta jest wyłączną działalnością statutową organizacji pozarządowej i dotyczy zadań publicznych na rzecz ogółu społeczeństwa;
- 3) nie prowadzą działalności gospodarczej albo prowadzą taką działalność w rozmiarach służących realizacji celów statutowych;
- 4) cały dochód przeznaczają na działalność, o której mowa w p. 1 i 2.;
- 5) mają statutowy kolegialny organ kontroli lub nadzoru odrębny od organu zarządzającego i nie podlegający Mu w zakresie wykonywania kontroli wewnętrznej lub nadzoru, przy czym członkowie organu kontroli i nadzoru nie mogą być członkami organu zarządzającego ani pozostawać z nim w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa lub podległości z tytułu zatrudnienia, ani też nie mogą być skazania prawomocnymi wyrokami sądów za przestępstwo z winy umyślnej;

- 6) Statut lub inne akty OPP zabraniają udzielania pożyczek lub zabezpieczenia zobowiązań majątkiem organizacji w stosunku do jej członków, członków Zarządu lub pracowników oraz osób, z którymi pracownicy pozostają w związku małżeńskim albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej (zwanych osobami bliskimi).

Sfera zadań publicznych dotycząca działalności pożytku publicznego obejmuje liczne zadania w następującym zakresie: pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej, zapewnienia opieki byłym żołnierzom, inwalidom wojennym i wojskowym oraz kombatantom; działalności charytatywnej. Zadania mogą także dotyczyć podtrzymywania tradycji narodowych, obywatelskich i kulturowych; działalności na rzecz mniejszości narodowych, ochrony i promocji zdrowia, działalności na rzecz osób niepełnosprawnych, promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej oraz osób pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem z pracy, upowszechniania i ochrony praw kobiet oraz działalności na rzecz równych praw kobiet i mężczyzn, działalności wspomagającej rozwój gospodarczy, w tym rozwój przedsiębiorczości. Zadania te mogą być także realizowane poprzez działalność wspomagającą rozwój wspólnot i społeczności lokalnych, nauki, edukacji, oświaty i wychowania, krajoznawstwa oraz wypoczynku dzieci i młodzieży, kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i tradycji, upowszechniania kultury fizycznej i sportu, ekologii oraz ochrony dziedzictwa przyrody, porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz przeciwdziałania patologiom społecznym, upowszechniania wiedzy na rzecz obronności państwa, upowszechniania i obrony wolności i praw człowieka oraz swobód obywatelskich, a także działań wspomagających rozwój demokracji, ratownictwa i ochrony ludzkości, pomocy ofiarom klęsk żywiołowych, konfliktów zbrojnych i wojen, upowszechniania i ochrony praw konsumentów, działań na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijania kontaktów i współpracy między społeczeństwami.

Działalność pożytku publicznego może być prowadzona jako działalność nieodpłatna lub odpłatna. Organizacje pożytku publicznego mogą pozyskiwać środki na swoją działalność z przekazywanych (przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych) wpłat w wysokości 1% podatku dochodowego.

Prowadzenie nieodpłatnej i odpłatnej działalności pożytku publicznego wymaga rachunkowego wyodrębnienia w stopniu umożliwiającym określenia przychodów, kosztów i wyników. Organizacje pożytku publicznego sporządzają roczne merytoryczne sprawozdania ze swej działalności i podają je do wiadomości publicznej w sposób umożliwiający zapoznanie się ze sprawozdaniami przez zainteresowane podmioty. Sporządzane być muszą także sprawozdania finansowe, które także podlegają ogłoszeniu. Ponadto organizacje pożytku publicznego przekazują w/w sprawozdania ministrowi do spraw zabezpieczenia społecznego, który sprawuje nadzór nad działalnością tych organizacji w zakresie prawidłowości korzystania z uprawnień określonych w wymienionej na wstępie Ustawie.

Mając na względzie zapisy omówionej wyżej Ustawy o organizacjach pożytku publicznego, Bractwo św. św. Cyryla i Metodego planuje w bieżącym roku rozszerzenie swej działalności statutowej, co będzie możliwe m.in. dzięki szerokiemu odzewowi społeczności prawosławnej na nasz apel o przekazywanie na nasze konto darowizn oraz 1 % odpisów od podatku dochodowego.

Opracowała Walentyna Ostapczuk

Podziękowanie

Zarząd Główny Bractwa Prawosławnego św. św. Cyryla i Metodego w Białymstoku składa tą drogą serdeczne podziękowania wszystkim ofiarodawcom, którzy swoim sercem odpowiedzieli na nasze apele i przekazali na konto Zarządu Głównego Bractwa 1 % swojego podatku, umożliwiając rozpoczęcie finansowania statutowej działalności charytatywnej i oświatowej naszego Stowarzyszenia.

W niniejszym Biuletynie publikujemy listę Darczyńców, według stanu na dzień 15 maja 2005 roku. Pragniemy poinformować, że dzięki Waszym wpłatom stan naszego konta powiększył się o prawie 13 500 złotych.

Lista Darczyńców, którzy dokonali 1% odpisów podatku dochodowego za rok 2004

Helena Iwaszczyńska - Białystok, Tamara i Jan Kruk, Usługi Remontowo Budowlane Import Export Usług Budowlanych - Białystok, Włodzimierz Protasiewicz - Białystok, Jan i Halina Malesiak - Elk, Anatol Lapo - Elk, Mirosław Tichoniuk - Białystok, Michał Mirosław Bisz - Siemiatycze, Helena Wiszenko - Siemiatycze, Katarzyna Górka - Białystok, Galina Jakuć - Białystok, Walentyna Burak - Siemiatycze, Puls Medyczny Serwis Aparatury Medycznej - Białystok, Nadzieja Burak - Hajnówka, Taisa i Anatol Siemieniako - Białystok, Aleksy Wieremczuk - Legionowo, Raisa Kuplet - Hajnówka, Aleksander Sielicki - Kleszczele, Mikołaj Pawlicz - Białystok, Jan Szydłowski - Hajnówka, Walentyna Łuczko, Anna i Eugeniusz Samojlik - Białystok, Jerzy Tkaczuk - Rajec Szlachecki, Maria Ankaniec - Elk, Walenty Oniszczuk - Białystok, Luba Tomoszewicz - Białystok, Mikołaj Duniewski - Białystok, Piotr i Maria Owłasiuk - Hajnówka, Piotr Jurczuk - Białystok, Aleksander Nikitorowicz - Wasilków, Alina Borowska - Białystok, Halina Wołkowycka Zajko - Białystok, Piotr Olesiuk - Hajnówka, Bazyli Chomicz - Białystok, Krystyna Lapo - Elk, Wiktor Puczyński - Białystok, Julia i Jan Stefanowscy - Wrocław, Maria Waleszko - Białystok, Walentyna Seweryn - Białystok, Olga i Jan Siemieniuk - Bielsk Podlaski, Aleksy Tur - Sokółka, Michał Hrycuniak - Warszawa, Halina Kardasz - Białystok, Piotr i Maria Minkiewicz - Bielsk Podlaski, Anna Anisimowicz - Białystok, Irena Kowalczyk - Białystok, Joanna Wiazkowska - Częstochowa, Raisa Wiazkowska - Częstochowa, Mikołaj Trofimiuk - Białystok, Mirosław Drabiuk - Częstochowa, Kamila Nowak - Częstochowa, Irena Gołowacz - Hajnówka, Olga Skiepkó - Białystok, Eugeniusz Golonko - Hajnówka, Tatiana Miszczuk - Białystok, Mirosława i Michał Kruglicz - Siemiatycze, Tatiana Podgajacka - Białystok, Irena Kiszkiel - Białystok, Halina i Leoncjusz Gryk - Białystok, Jerzy Jaszczuk - Białystok, Leon Trusiuk - Białystok, Piotr Byszczuk - Białystok, Nina i Bazyli Snarscy - Białystok, Nela Szczuka - Hajnówka, Antoni Szpiganowicz - Białystok, Anna i Aleksander Sosna - Białystok, Mikołaj Aleksiejuk - Białystok, Walenty Gierasimiuk - Gdynia, Bogdan Górski - Gołubka, Wiera Wawrzeniuk - Dojlidy Górne, Ludmiła Wojszkowicz Karpiniuk - Białystok, Walentyna Mahometa - Białystok, Barbara Buraczewska - Białystok, Olga Zińczuk - Elk, Maria Konach - Białystok, Olga i Witalis Owłasiuk - Białystok, Andrzej Łapko - Białystok, Jan i Anna Omelianiuk - Hajnówka, Andrzej Nikituk - Białystok, Sławomir Oniszczuk - Białystok, Aleksander Pachwicewicz - Nurzec, NZOZ Media - Bielsk Podlaski, Wiesław Leszczuk - Białystok, Leon Misiejuk - Białystok, Jolanta Hersztyńska - Kielce, Lidia i Michał Danieleccy - Hajnówka, Aleksander Bowtruczuk - Gdańsk, Michał Łukaszyk - Wólka Nurzecka, Sergiusz Jakuszewicz - Białystok, Alicja Maciuka Serwis Ogumienia - Hajnówka, Piotr Pawluczuk - Białystok, Parafia Prawosławna - Ryboły, Antonina i Jan Koczewscy - Białystok, Irena i Mikołaj Zdasiek - Białystok, Barbara Antoniuk - Białystok, Justyna Krzywicka - Michałowo, Świetłana i Jarosław Werdoni - Białystok, Jarosław Malesza - Białystok, Ewa Chodakowska - Białystok, Witali Romańczuk - Białystok, Beata Malinowska - Białystok, Piotr Radziszewski - Białystok, Marta Łopaciuk - Siemiatycze, Elżbieta Zdanowska - Białystok, Joanna Gwaj - Hajnówka, Witalis Bonda - Białystok, Kancelaria Adwokacka K. Zdasiek Pias - Białystok, Nina i Jan Piwnik - Białystok, Jan Ziemiuk - Białystok, Dymitr Nikitin - Białystok, Danuta i Sławomir Świdarscy - Kutowa, Aleksy Kordykiewicz - Białystok, Larysa Juzwiuk - Białystok, Jarosław Matwiejuk - Białystok, Krystyna Bagrec - Piła, Władysław Samojlik - Białystok, Anna Samojlik - Białystok, Maria i Jan Szatylowicz - Nurzec Stacja, Jan Miniuk - Bielsk Podlaski, Anna Sielicka - Bielsk Podlaski, Ewa Szpakowicz - Białystok, Krystyna i Aleksander Karpiuk - Siemiatycze, Mikołaj Kurianowicz - Białystok, Walentyna Ostapczuk - Białystok, Maria Sadowska - Białystok, Halina Omelianiuk - Bielsk Podlaski, Marek Korycki - Białystok, Mikołaj Berezowiec - Elk, Jerzy

Półjanowicz - Białystok, Piotr Markiewicz - Hajnówka, Jerzy Augustyńczyk - Białystok, Maria Laszkiewicz - Hajnówka, Aleksander Kowalski - Lublin, Mikołaj Lopatko - Gdańsk, Joanicjusz Nazarko - Białystok, Izabela Niemasz Gnatowska - Złotoryja, Alicja Podolec - Białystok, Irena Treszczotko - Białystok, Eliza i Sławomir Naumowicz - Sokółka, Walentyna Naumowicz - Sokółka, Grażyna Łapko Maliszewska - Białystok, Nadzieja i Witold Buraczewscy - Białystok, Sergiusz Hasiuk - Elk, Mieczysław Pugawko - Białystok, Andrzej Niczyporuk - Białystok, Irena i Michał Monach - Białystok, Lidia i Aleksander Solowianowicz - Białystok, Joanna Solowianowicz - Białystok, Jerzy Tofiluk - Warszawa, Dariusz Pogrebniak - Piastów, Roman Popow - Białystok, Jarosław Janowicz - Białystok, Mirosław Łuczko - Siemiatycze, Mariola Jakubowicz - Kraków, Jan Smyk - Białystok, Walentyna Karpow - Białystok, Anna i Kazimierz Żarnowscy - Białystok, Andrzej Solowianowicz - Białystok, Elżbieta i Adam Szwed - Warszawa, Mirosław Siemieniuk - Białystok, Arkadiusz Sawicki - Białystok, Władysław Górski - Elk, Łukasz Wawrusiewicz - Białystok, Adam Wawrusiewicz - Białystok, Nina i Jarosław Szklennik - Białystok, Mirosław Gajewicz - Siemiatycze, Dariusz Kruglicz - Białystok, Raisa Borowska - Białystok, Olga Dmitruk - Bydgoszcz, Bohdan Wilczyński - Wrocław, Aleksander Byszczuk - Białystok, Maria Matwiejuk - Białystok

Przesłane wpłaty umożliwią nam w bieżącym roku podjęcie nowych zadań statutowych, takich jak ufundowanie kilku stypendiów dla uczącej się lub studiującej młodzieży z nuboższych środowisk prawosławnych, wspieranie budowy i rekonstrukcji klasztorów i cerkwi prawosławnych w Polsce.

W podziękę za dar Waszego serca Zarząd Główny Bractwa 24 maja 2005 roku, w dniu pamięci naszych patronów św. św. Cyryla i Metodego, zorganizuje Dziękczynny Molebienie modląc się za Wasze zdrowie i pomyślność.

Pragniemy wyrazić nadzieję, że także w kolejnych latach, będziemy mogli liczyć na podtrzymywanie i finansowe wspieranie naszych inicjatyw.

Serwis internetowy Bractwa

Nasza strona internetowa jest włączona do portalu www.cerkiew.pl. Adres strony internetowej to:

www.cerkiew.pl/bractwocim/

Listy elektroniczne do Zarządu Głównego Bractwa prosimy kierować na adres: bractwocim@cerkiew.pl

Biuletyn Informacyjny - Kwartalnik
Wydawca: Zarząd Główny Bractwa Prawosławnego
św. św. Cyryla i Metodego w Białymstoku
Redagują: A. Łapko, A. Sosna, A. Solowianowicz,
A. Nikitorowicz, J. Matwiejuk.
Skład komputerowy: Andrzej Łapko
Adres Redakcji: 15-420 Białystok, ul. Św. Mikołaja 5,
e.mail: bractwocim@cerkiew.pl
Druk: Drukarnia Monasteru Supraskiego,
16-030 Supraśl, ul. Klasztorna 1